

Àgils i portadors, mà a mà

La Companyia de Circ "eia" estrena NUYE, la seva quarta creació escènica, al Teatre Ovidi Montllor dins del Festival Grec

— **Jaume Forés Juliana**

Actor, realitzador i gestor cultural

[@ForesJuliana](#) [@jaume.foresjuliana](#)

20/07/2021 [Festival Grec 2021](#)

Comparteix:

Feia temps que perseguia a la gent de la **Companyia de Circ "eia"**; tothom m'havia dit que valia la pena veure'ls en acció, però mai havia tingut l'oportunitat de corroborar-ho. L'estrena del seu darrer espectacle, **NUYE**, dins del Festival Grec de Barcelona, m'ha brindat l'oportunitat de fer-ho i he de dir que no deceben: el ritme de les acrobàcies, una escenografia que esdevé peça clau de l'escenificació i la diligència en les transicions són, clarament, marca de la casa. Tot això, acompanyat d'una bona dramaturgia, fan de **NUYE** un espectacle rodó.

Francesco Germini i Maiol Pruna Soler a un assaig de NUYE. © Clara Pedrol

La crisi econòmica del 2008 va propiciar l'aparició d'una nova fornada de companyies, precàries i compromeses, que han revolucionat la manera de fer i d'entendre les arts escèniques a casa nostra; segurament, el seu cap més visible ara mateix sigui **La Calòrica**, creada el 2010, però la gent del Circ "eia", fundat el 2009, no tenen res a envejar als calòrics.

CAPAS, el seu espectacle debut, va rebre el **Premi Ciutat de Barcelona 2011** en la categoria de circ; la seva segona obra, **inTarsi**, els va valdre el **Premi Max** a Millor Espectacle Revelació, i els **Premis de la Crítica** van reconèixer **Espera**, la seva tercera creació, com a Millor Espectacle d'Arts de Carrer del 2017. Excepte **CAPAS**, totes les seves produccions encara giren per la península i mig Europa i ara se'ls hi afegirà la dinàmica **NUYE**.

L'espectacle es presenta com una exploració de les relacions de parella. Qui millor que un acròbata, que treballa diàriament en contacte amb altres persones, gestionant els seus estats d'ànim, la seva càrrega física i les emocions compartides, per parlar-nos d'aquest aspecte clau de les relacions humanes? Les tres parelles, formades pels respectius àgils (qui executa l'acrobàcia a l'aire) i portadors (qui fa de base o impulsor per executar l'acrobàcia), ens van introduint, de mica en mica, als seus mons particulars.

'NUYE' de la Companyia de Circ "eia". © Maitte Carames

Així doncs, descobrim la mirada curiosa i juganera de **Luca Bernini** i **Abigail Neuberger**, riem amb la incombustible energia del duet còmic de **Laia Gómez Iglesias** i **Ona Vives Perez**, i ens entendrim amb la relació homoeròtica de **Maiol Pruna Soler** i **Francesco Germini**. Tots sis van encadenant acrobàcies, amb preponderància de les figures de [mans-mans](#), amb una tècnica i una velocitat tan fluida que, en més d'una ocasió, talla la respiració dels espectadors, per la seva gosadia i risc. Torres humanes, salts mortals i exercicis de trampolí completen l'ampli repertori d'acrobàcies de l'espectacle.

La irrupció en escena –mai tan ben dit– de la parella còmica formada per Iglesias i Vives, provoca una col·lisió entre el món oníric de l'escenificació i el món "real" de l'espectador, i marca un punt i a part dins de l'espectacle. Si abans de la seva arribada havíem assistit a jocs de llums i d'ombres i a algunes imatges de força bellesa plàstica que, fins i tot, recorden les creacions de **Dimitris Papaioannou**, com les criatures híbrides que vam poder veure, uns dies abans, a [Transverse orientation](#), després tot esdevé més físic i terrenal.

El ritme s'incrementa i la realitat tangible, com la dels dos mòduls mòbils que configuren l'escenografia, adquireix més pes i protagonisme. Uns mòduls plens de sorpreses, que no paren d'evolucionar durant tot l'espectacle, amb girs hipnòtics farcits de moviments i acrobàcies molt ben coreografiades, i que adquireixen vida pròpia més enllà del simple artefacte escenogràfic, transitant fàcilment d'una escala de veïns a una cambra de tortura. Unes peces d'enginyeria escènica nascudes de l'imaginari que els "eia" han abocat en aquest espectacle i realitzades per les mans expertes de **Benet Jofre** i **Oscar de Paz**.

'NUYE' de la Companyia de Circ "eia". © Maite Carames

La convivència i la lluita de les tres parelles en aquest espai canviant evoluciona, entre l'alegria i la confrontació, fins a arribar a un final coral vertiginós on fins i tot els portadors acaben fent d'àgils i els àgils de portadors, en un exercici de trencament d'esquemes poc freqüent dins del món acrobàtic i que s'agreix moltíssim. Al final, un dels membres de la colla, el primer que hem conegut –el més innocent?, el més intransigent? –, acaba abandonant l'espai acompanyat d'elements representatius de la resta de personatges; potser és una mostra d'uniformitat (tots formem part d'un tot) o una mostra d'aprenentatge (tot allò que has viscut forma part de tu). Sigui com sigui, queda prou obert perquè cadascú n'extregui la seva pròpia conclusió.

NUYE, la quarta creació de la Companyia de Circ "eia" ha patit un procés de creació llarg, interromput en més d'una ocasió per la Covid-19. Sense anar més lluny, a finals de maig, el [Festus de Torelló](#) havia d'acollir una de les seves preestrenes, però es va acabar anul·lant per un positiu entre els membres de la companyia. Després de l'estrena del Grec, l'espectacle, que ha participat en diverses residències pel territori (Teatre L'artesa del Prat de Llobregat, Teatre Principal de Terrassa, L'Estruch de Sabadell, La Central del Circ i El Graner de Barcelona, entre d'altres), encara es podrà veure enguany a Catalunya a la [FiraTàrrrega](#), al Festival de Circ de La Maurina de Terrassa i al [Festival Temporada Alta](#). Aneu-hi si teniu ocasió de fer-ho.